

ТУТРАКАНСКА ЕПОПЕЯ

Ни мрѣжи теленн, ни вълчи ями,
 Ни крѣпости бетонъ спасиха васъ,
Вий жертви дадохте безъ четъ — голями,
 Въ прѣдсмъртния сте вече вие часъ!

Пълчища тамъ плѣнихме ний безбройно,
 А други — хиляди, избихме въ сѣчь,
Съ нечудо хладнокървие — спокойно,
 Въргѣхме своя остъръ, кървавъ мечъ!

Ний ураганъ сме, смъртъ, стихия сжща,
 Гърдитѣ наши огрѣва пламъ свещенъ,
Насъ води ни дѣсница Всемогжща —
 Самъ Богъ прѣдвожда нази тоя день!

И тѣзъ побѣди ний държиме само
 На правото що намъ се пада днесъ,
Ний съ пълно се съзнае биемъ тамо,
 Че свято дѣло вършимъ гордо, се честь!

Вписахме страница нѣй-свѣтла, сяйна
 Въ историята наша нова пакъ,
Че чрѣзъ самоотверженостъ безкрайна
 Сразихме подлия съсѣдъ и врагъ!

Люб. Бобевски.